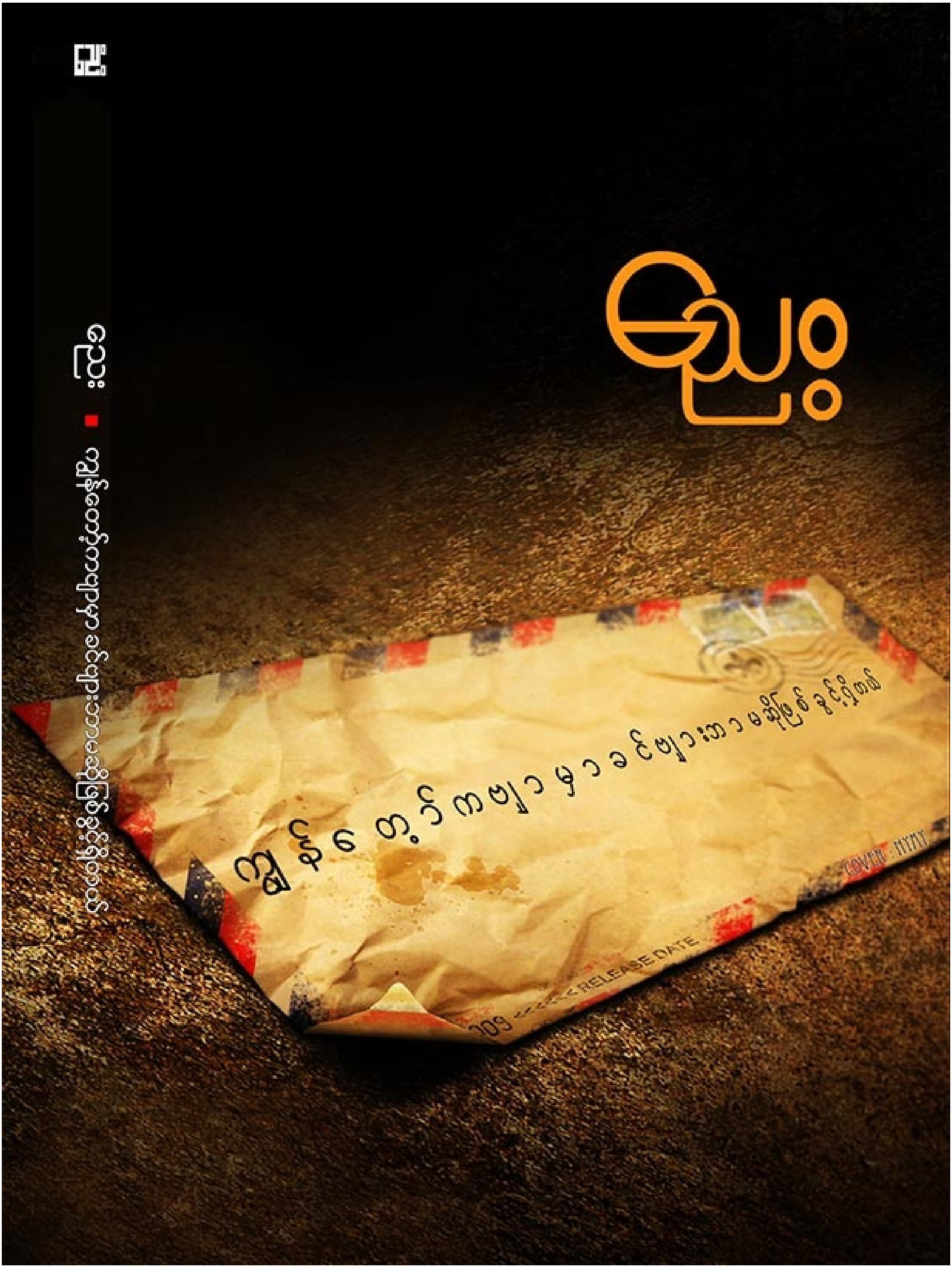

COVER : HNY
RELEASE DATE

ကျွန်တော့် ကဗျာမှာ ခင်ဗျား ဘာမဆို ဖြစ်ခွင့် ရှိတယ်.....

Nyay presents

Nyay

No.V 19. Nguwah 7th St.,

Myakanthar Housing, Hlaing Tsp.,

Ph: 09 4210 39566, 09 7946 27964

ညေး၏ စာအုပ်များ

၁။ ဂျစ်ပစီမြို့က သရဲဖမ်းပွဲတော်

၂။ ငါ့ရင်ဘတ်နဲ့ကွက်တိတော်တဲ့သူ

၃။ မတော်တဆနှုတ်ခမ်းရာ

၄။ Angry Maths

၅။ 3013 (ဆိုင်းမဆင့်ဗုံမဆင့်ဖိတ်စာ-လက်ဆောင်)

၆။ ခရွှာဒီလွင်ပြင်မှာ ပုံပြင်စီးချင်းထိုးတဲ့လူ

၇။ Butterfly Effect

၈။ လမင်းလန့်တုန်းကြယ်တွေ ခင်းခဲ့တယ်

၉။ ငါ့ကမ်းရိုးတန်းကိုလာနမ်းတဲ့မုန်တိုင်း

၁၀။ မျောက်တစ်ကောင်ရေးတဲ့ဝတ္ထု

၁၁။ မာရ်နတ်အပျင်းပြေတီးဖို့စောင်း

၁၂။ ကိုယ့်ဇာတ်လမ်းမှာကိုယ်သာဇာတ်လိုက်

၁၃။ တိမ်တွေနေတဲ့ကျွန်း

ယခု- ကျွန်တော့်ကဗျာမှာ ခင်ဗျားဘာမဆိုဖြစ်ခွင့်ရှိတယ်

ဆက်လက်၍- My Hero

ဆက်လက်၍- ဟောလိုဝင်းည ၁၂ နာရီ

ဆက်လက်၍- ဖရန်ကန်စတိုင်းရဲ့ ဇာတ်လိုက်ကလေး

ဆက်လက်၍- အချစ်မှာ ပေါ်မြူလာအတိအကျမရှိ

* * *

နိဒါန်း

(A)

တကယ်တော့ ဒီပြဿနာတွေ ရဲ့အစက အွန်လိုင်းပေါ်ကနေ ပျံ့လွှင့်လာတဲ့ Super natural ဂိမ်း၊ အပလီကေးရှင်းတွေ ကို လူငယ်တို့ သဘာဝ စပ်စုဆော့ကစားရင်းကနေ စတင်ခဲ့တာပါ။

ဟန်နေသာ ဟာ သိပ်စမတ်ကျလှတဲ့ လူငယ်လေးတစ်ယောက် တော့ မဟုတ်ပါဘူး။

သူ့ရဲ့ ငယ်ဘဝတွေ ကလည်း ခပ်ကြောင်ကြောင်ရယ်။

''မိဘဆုံးမတာကို ပြန်ပြောတတ်တဲ့သူ အမြီးပေါက်တတ်တယ်''

လို့ ဘယ်ကကြားလာမှန်းမသိတဲ့ စကားတစ်ခွန်းအပေါ် အယုံအကြည် လွန်ပြီး မီးညှောင့်ရိုးကို လက်နဲ့မကြာခဏ စမ်းရင်း ကြီးပြင်းလာတဲ့ လူငယ်လေး တစ်ယောက်ပေါ့။

သူအရွယ်ရောက်လာတော့ သူ့ခေတ်ရောက်တော့မှ ကမ္ဘာပျက် တာနဲ့ ကြုံနေလေမလား တွေးကြောက်ခဲ့ဖူးတယ်။ လိုရမယ်ရ ဖွင့်ထားတဲ့ ဘဏ်စာအုပ်ထဲမှာ လည်း ပိုက်ဆံရယ်လို့ သိပ်များများ စားစားရှိလှတယ် မဟုတ်ပါဘူး။

အရပ်မြင့်မြင့် အသားကဖြူဖြူနဲ့ ခပ်ချောချော မိန်းကလေး တွေ နဲ့တွေ ရင် နည်းနည်း ရှက်တတ်တဲ့၊ တစ်ခါတလေ ယောက်ျားလေး အချင်းချင်း လက်တို့ပေးတတ်တဲ့ အပြာစာအုပ် တချို့တလေကို ဆုံးအောင် ဖတ်တတ်တဲ့၊ အရေး တကြီးကိစ္စတွေ လောက်မှသာ တက္ကစီစီးတတ်ပြီး ဘတ်(စ်)ကားအိုအိုကြီးတွေ ကိုသာ မှီခိုအားထားသွားလာနေရတဲ့...၊ အင်း...တစ်ခါတရံ ပါးမှာ ဝက်ခြံပေါက်တတ်တဲ့ ကောင်လေး တစ်ယောက်...။

ငယ်ငယ်တုန်းက အင်ဂျင်နီယာတစ်ယောက် ဖြစ်ချင်ခဲ့တယ်။ တကယ့်တကယ် ဆယ်တန်းအောင်တော့ နိုင်ငံခြားဘာသာ တက္ကသိုလ်ကျောင်းသားတစ်ယောက် ဖြစ်လာခဲ့တယ်။ ဘဝဆိုတာ နည်းနည်း တော့ လွဲချော်တတ်စမြဲမဟုတ်လား။

ဂျင်းဘောင်းဘီအရောင်လွင့်လွင့်တွေ ကို နှစ်သက် ပြီး လက်ဖျံမှာ တခြမ်းပွဲ့လမင်းပုံ တက်တူးထိုးထားတဲ့ လူငယ်လေး တစ်ယောက်ဟာ တစ်ခါတရံလည်း အွန်လိုင်းပေါ်ကနေ ဘာမှန်းမသိတဲ့ ဂိမ်းလေးတွေ အပျော်သဘော ဆော့ကစားအချိန်ဖြုန်း တတ်ပြန်ပါသေးတယ်။ ဒီပြဿနာတွေ ရဲ့အစက အဲဒီ ကနေ စတင်ခဲ့တယ်လို့ပဲ ပြောရ တော့မှာ ပဲ။

*

(၆)

နေရောင်ခြည်ဟာ ပူနွေးခြောက်သွေ့လျက်ရှိပြီး နိုင်ငံခြားဘာသာ တက္ကသိုလ်ကျောင်းကြီးရဲ့ နေ့လယ်ခင်းတွေ ကို တဖျစ်ဖျစ်တောက် လောင် ကျွမ်းစေသကဲ့သို့ ဖြစ်နေ၏။

ဟန်နေသာဟာ သူညက လက်တည့်စမ်းခဲ့တဲ့ အွန်လိုင်း ဂိမ်းတစ်ခု အကြောင်း လင်းမြတ်သူကို ဖောက်သည်ချချင်လျက် ရှိသော်လည်း လက်ချာ ရိုက်နေသည့် အပေါက်ဆိုးဆိုး ဆရာမ အပျိုကြီးကို ကြောက်ရ၍ အတန်း အပြီးကိုသာ ခုံကိုလက်နှင့် တဒေါက်ဒေါက်ခေါက်ရင်း စောင့်ဆိုင်းနေရလေ၏။ မကြာမီ သူတို့စောင့်ဆိုင်းနေတဲ့ အချိန်မှာ ကျရောက်လာရာ...

''လစ်မယ်...အတန်းပြီးပြီ..''

''ဘယ်သွားမလဲ...''

''ကန်ဘောင် သွားရအောင်ကွာ...''

''သွားမယ်..မရောက်တာ ကြာပြီ..''

အင်းယားလမ်းတစ်လျှောက် ပြေးဆွဲနေတဲ့ ဒက်ဆန်း ကားသေး တစ်စီးကို တွယ်ကပ်စီးရင်း သူငယ်ချင်းနှစ် ယောက် အင်းယား ကန်ဘောင် သို့ ရောက်ခဲ့ကြလေ၏။

''ညကကွာ...ဖဲခြောက်ချပ်ဂိမ်းဆိုတာကြီး ငါ အွန်လိုင်းမှာ တွေ့ပြီး လက်တည့်ဝင်စမ်းတာ မစွံပါဘူး...''

''ဘယ်လိုဟာမျိုးမို့လဲ...''

''ဒီလိုလေ။ ဖဲသုံးချပ်စီကို အပေါ်အောက်ဆင့်ထားတယ်။ ဖဲချပ်ခြောက်ချပ်ရှိတယ် ဆိုပါတော့ကွာ။ King အပြာ၊ အနီ၊ Queen အပြာ၊ အနီ၊ ဂျိုကာ အပြာ၊ အနီ ဆိုပါတော့...''

''အာ…ငါ သိပြီ။ အဲဒီ ဖဲခြောက်ချပ်ထဲကနေ ဖဲတစ် ချပ်ကို ကိုယ့်စိတ်ကူးထဲကနေ မှတ်ထားလိုက် ငါက ဂျိုကာအနီ ကို စိတ်ထဲကနေ တေးမှတ်ထားလိုက်တယ်ဆိုပါတော့။ ကိုယ်က မှတ်ထားပြီးရင် are you ready ဆိုတဲ့ စာတန်းလေး ဂိမ်းကနေ ပေါ်လာလိမ့်မယ်။ ပြီးတော့ ကိုယ့်စိတ်ထဲကမှတ်ထားတဲ့ ဖဲချပ်ကလေးကို ဂိမ်းက မှန်အောင်ပြောပြ သွားနိုင်တယ်ဟုတ်တယ် မဟုတ်လား''

''အဲ…မင်းရော ကစားပြီးသွားပြီလား…''

''ကြာပေါ့…''

''မှန်လို့လား..''

''မှန်တာမှ သွေးထွက်အောင်ကို မှန်တာ…''

သူငယ်ချင်းနှစ် ယောက် စကားတပြောပြောနှင့် ကန်ဘောင်ထဲသို့ လမ်းလျှောက်ဝင်လာခဲ့ကြရင်း စားနေကျ ရှမ်းခေါက်ဆွဲဆိုင်ထဲသို့ ရောက် လာခဲ့ကြသည်။

''ဟိတ်ကောင်…မင်း ဘာမှာ မှာ လဲ…''

''ထမင်းပေါင်း…မင်းရော''

''ခေါက်ဆွဲကြော်…''

''ဟိတ်…ညီလေး…''

စားပွဲထိုးလေးကို မှာ စရာရှိတာ မှာ ပြီးသွားကြတော့ စောစော တုန်းက ဂိမ်းအကြောင်း ဆက်ဆွေးနွေးကြပြန်၏ ။

''မင်းက ဘယ်နှစ် ခါ ကစားကြည့်လို့ မှန်နေရတာ လဲ…''

''ပထမ တစ်ခါကစားတော့ မှန်လို့ အရမ်းအံ့အားသင့် သွား တယ်။

ဒုတိယတစ်ကြိမ်ထပ်ကစားတော့လည်း မှန်နေပြန်တယ်။ ဒါနဲ့ မကျေနပ်လို့ ထပ်ကစားတယ်။ မှန်ပြန်ရော။ အိုကွာ...ကစားတိုင်း မှန်နေတာပါ''

ကြာတော့ ဟန်နေသာ စိတ်ရှုပ်လာပြီး ခေါင်းကုတ်နေမိ၏ ။ ဒီဂိမ်းဟာ ကစားဖူးသူတိုင်း မယုံကြည်နိုင်စရာကောင်းလောက် အောင် မှန်ကန်နေပြီးကာမှ သူ့ကျမှ အဘယ့်ကြောင့် တက်တက်စင် လွဲမှာ းလျက်ရှိရပါသနည်း။

''မင်းက ဘာခေါင်းကုတ်တာလဲ...''

''အဲဒီ ဂိမ်းက ငါနဲ့ကျတော့ မမှန်ဘူးကွ။ ငါမှတ်ထားတဲ့ ဖဲချပ်ကို ဂိမ်းကမှန်အောင် မပြောနိုင်ဘူး။ စ,စ ကစားချင်း ငါက ဂျိုကာအပြာကို ရွေးလိုက်တယ်ကွာ။ အဲဒါကို ဂိမ်းက King အနီလို့ ထောက်ပြတယ်''

''အင်...''

''ဟုတ်တယ်။ သုံးခေါက်ရှိပြီ ကစားတာ။ နောက် တစ်ခေါက် ကျတော့ ကွင်းအနီကို ငါရွေးလိုက်တယ်။ ဂိမ်းက ကင်းအပြာလို့ ထောက်ပြပြန်ရော...''

''ဟောဗျာ...''

''အေး...နောက်တစ်ခေါက်လည်းကျရော...ငါက ကင်းအနီကို ရွေးတယ်။ ဂိမ်းက ဂျိုကာအနီကို ထောက်ပြသွားပြန်ရော...''

''ထူးတော့ ထူးဆန်းနေပြီ။ ဒီလောက် လူတိုင်းသွေးထွက်အောင် မှန်တဲ့ဂိမ်းက မင်းနဲ့ကျမှ ဘာ့ကြောင့် တက်တက်စင် လာလွဲနေရ ပါလိမ့်...''

ထိုစဉ် သူတို့ထိုင်နေတဲ့ စားပွဲဆီသို့ စာပွဲထိုးလေးက ရေနွေးလာချ ပေးသွား၏ ။

ဟန်နေသာနဲ့လင်းမြတ်သူ ဘာရယ်မဟုတ်။ မတိုင်ပင်ထားကြပါပဲ လာ,ချပေးသွားတဲ့ ရေနွေးကြမ်းနှစ် ခွက်ကို ပြိုင်တူ မော့သောက်ကြစဉ်...

''ဖွီ... ...''

''ထွီ... ...''

ချဉ်စုပ်စူးနေသည့် အရည်များ လျှာဖျားပေါ်မှတစ်ဆင့် လည်ချောင်း အထိ မြို့ချမိ၍ နှစ် ဦးစလုံး ရေနွေးကြမ်းလာချပေး သွားသော စာပွဲထိုးကို ခေါ်သမရန် ကြည့်လိုက်ရာ...

''ဟား...ဟား...ဟား...ဟား...ဟား....အငိုက်မိခံ လိုက်ရပြီဟေ့...''

ပြောလည်းပြော၊ ပြေးလည်းပြေးသွားသည့် လူတစ်ယောက်ရဲ့ ကျောပြင်တစ်ခု။

ဟန်နေသာ ခေါင်ခါယမ်းရင်း...။

''ဒီကောင်... ငါ ဘယ်နှေ့ ပိတ်ထိုးမိမလဲ မသိဘူး။ များ တာ တော့ များ နေပြီ...''

လင်းမြတ်သူမှာ လာ,ချပေးသွားသော ရေနွေးကို မသင်္ကာစွာနှင့် လက်ညှိုးတစ်ချောင်းစိမ်ပြီး လျှာနှင့်လျက်ကြည့်လိုက်ရာ မျက်နှာမှာ ရှုံ့တွသွားရပြီး....

''ကြံကြံဖန်ဖန်ကွာ...ရေနွေးကြမ်းထဲကို သံပုရာသီအလုံးလိုက် ညှစ်ထည့်သွားတာ...''

ချမ်းမြေ့ထွန်း...။ ဒီကောင် တော် တော် တော့ များ နေ ပြီ။

''ငါတို့ကလည်း အစောကတည်းက သဘောပေါက်ခဲ့ဖို့ ကောင်း ပါတယ်။ ဒီဆိုင်က ရေနွေးလာချရင် အိုးလိုက်ချနေကြဟာ...ဘယ်တုန်းက တစ်ခွက်ချင်းလာချပေးဖူးလို့လဲ...''

''အေး...အဟေး...။ ဂျန်းရှင်းစကွဲက ပန်းစွယ်တော် တို့ဘာတို့ ကျတော့ တစ်ခွက်ချင်းလာချတာဟ...။ အဲဒါတွေ နဲ့ ရောကုန်တာ... နို့နေပါဦး...ဒီကောင်ပဲ မဟုတ်လား...။ First Year တုန်းကလည်း ကျောင်းကန်တင်းမှာ ငါတို့ထိုင်နေတုန်း

မင်းအကျႌ ကော်လံကြားထဲကို ခူယားတစ်ကောင် လာထည့်ပေးသွားတာ...''

ပြောတော့မှ ဟန်နေသာ ပို အသည်းပေါက်လာမိသည်။

''မင်းက ငါနဲ့ စတိတ်ကျောင်းချင်း တူဖူးတာမဟုတ်တော့ ဘယ်သိမလဲ ငချမ်းက ငယ်ငယ်လေးကတည်းက ဒစ်(စ်) ကွိုင်းနင်း....။ ဒီကောင် ငါ့အနားကပ်လာရင် တော် တော် သတိထားရတာ ။ ရှစ်တန်းတုန်း ကလည်း ဒီကောင် အကြီး အကျယ် ခံလိုက်ရသေးတယ်''

''ဟုတ်လား...ဘာ ဖြစ်လို့လဲ...''

''အတန်းထဲမှာ ကွာ...။ ကျောင်းသားတစ်ယောက် ထိုင်တော့ မယ့် ကုလားထိုင်ကို ဒီအကောင်က ဆွဲရွှေ့ပစ်လိုက် တာ။ ဟိုကောင်က ဖင်ထိုင်ရက် ပစ်လဲရုံတင်မကဘူး။ ပုဆိုးကျွတ်ပြီး ဖင်ပေါ်ခေါင်းပေါ်တွေ ဖြစ်ကုန်တာ။ ဖြစ်ချင်တော့ Underwear က ဝတ်မလာဘူး။ ပိုဆိုးတာက ဟိုကျောင်းသားက ခပ်အေးအေးနေတတ်ပေမယ့် ဒေါသထွက်လာရင် ဇ,က ပြင်းလာရော။ ဘာပြောကောင်းမလဲ...ငချမ်းကို ဆွဲဆွဲထိုးတာ နှာနုရိုးပါ ကျိုးရော...''

''အာ...အဲဒီ တော့ ရုံးခန်းတွေ ဘာတွေ ရောက်ကြမှာ ပေ့ါ..''

''ရုံးခန်းရောက် ဆေးရုံရောက်ပေ့ါကွာ။ မိဘတွေ ဘာတွေ လည်း အခေါ်ခံရတာ ပေ့ါ။ ဒါလည်း ဒီကောင်ခဏပဲ။ အမှတ်မရှိဘူး။ မေ့မေ့ ပျောက်ပျောက် ဖြစ်တော့ ပြန်လုပ်တာပဲ...။ သူ့ သောက်ကျင့်ကိုက အဲဒီ အတိုင်း ဖြစ်နေတာကိုး''

''သူ့ရောဂါကလည်း မလွယ်ပါ့လား။ ဒါနဲ့ မင်းရော ဘယ်နှစ် ခါ လောက် ခံခဲ့ရဖူးလဲ... နေသာ...''

''ခဏ။ ခဏပဲ...''

ထိုစဉ် သူတို့နှစ် ယောက်မှာ ထားသည့် စားသောက်စရာများ ကို စာပွဲထိုးလေးက လာချရာ လင်းမြတ်သူမှာ လေလိုအလျင်နှင့် စာပွဲထိုးလေး

လက်ကောက်ဝတ်ကို ဆတ်ကနဲ ဖမ်းကိုင် ပစ်လိုက်ရင်း...

''ခဏနေဦး...''

ခပ်မိုက်မိုက် မော့ကြည့်ပစ်လိုက်၏။ အိုက်တင်က ဟောလိဝုဒ်အက်ရှင်မင်းသား ရှူးလောက် ပါပေ သည်။

''ရပြီ...သွားတော့...''

စာပွဲထိုးလေးက ဘာမှန်းမသိ။ အူကြောင်ကြောင် ခေါင်းကုတ် ကာ ထွက်သွား၏။

ဟန်နေသာက ခွီးကနဲ ထ,ရယ်လေသည်။

''အဲဒါ သူခိုးပြေးမှ ထိုးကွင်းထတယ်လို့ ခေါ်တယ်''

''သူခိုးက နှစ် ခါလာရိုး ထုံးစံမရှိဘူး...ဆိုတဲ့ စကားပုံမျိုး ငါမကြားဖူးသေးဘူး''

''ဟိုက်ရှားပါး...ဟုတ်ပါပြီ..''

''ကဲ...စား။ စောစောက စကားကိုလည်း ဆက်ဦး''

နေသာက ထမင်းပေါင်းတစ်ဇွန်းကို ဆာဆာနှင့်ဝါး လိုက်ရင်း...

''ငါ ကိုးတန်းတုန်းက ကောင်မလေးတစ်ယောက်ကို ကြိုက်ဖူး တယ်..''

''ပန်ထွေဖျော်...လား..''

''မဟုတ်ဘူး။ ပန်ထွေဖျော်က ငါ သုံးတန်းကတည်းက ကြိုက်တဲ့ ကောင်မလေး...''

''အမ်...မင်းဟာကလည်း...''

''ကြိုက်တယ်ဆိုတာက နှစ် ဦးနှစ် ဖက် သဘောကျတာမှ မဟုတ်

ဘဲကွာ။ မင်းကလည်း ကိုယ့်စိတ်ထဲက ကြိတ်ကြိုက်နေတာမျိုးပေါ့။ ယောကျ်ားလေးပဲ။ မင်းရောစိတ်ထဲက ကြိတ်ကြိုက်နေတဲ့ ကောင်မလေးတွေ ဆယ်ယောက်ထက်မနည်းတော့ ရှိခဲ့တာပဲ မဟုတ်လား ...''

''နိုး။ မှာ းတယ်။ သေသေချာချာ စာရင်းပြုစုကြည့်ရင် စိတ်ထဲ က ကြိတ်ကြိုက်မိတဲ့ ကောင်မလေးပေါင်း အယောက် လေးဆယ်လောက် ရှိမယ်..''

''သူငယ်တန်းကတည်းက ရင်ခုန်တတ်တဲ့ အကျင့်ကြောင့်ပါ..''

''ခွီး....''

နှစ် ယောက်သား အတိုင်အဖောက်ညီညီ ဟာသလုပ်ရင်း ခွီးကနဲ ရယ်မောမိကြပြန်သည်။

''ကဲ...ဆက်စမ်းပါဦး...''

''အဲဒီ ကောင်မလေးက နည်းနည်း ဝတယ်ကွ။ structure က မယ်ကိုယ်လုံး၊ အကိတ်တွေ ၊ ပြောရရင် အောက်ပိုင်း နည်းနည်း ကားတယ် ပေါ့ကွာ အဲဒါ ငချမ်းက အဲဒီ ကောင်မလေးကို နာမည် ပြောင် ဘယ်လို ပေးထားတယ်မှတ်လဲ...''

''ဘာတဲ့လဲ...''

''ပေါင်တုတ်မကြီး...တဲ့...''

''ဟာကွာ...ဒီကောင်တော့ ကွိုင်ပဲ...''

''အေးလေ။ ဟိုက မသိလို့။ သိလို့ကတော့ ကျွေးမှာ ။ အဲဒါ ငါ့မှာ အဲဒီ ကောင်မလေးနဲ့လည်း ရည်းစားမ ဖြစ်လိုက်ရပါပဲ ပေါင်တုတ်မကြီး ရည်းစားဆိုပြီး နာမည် တွေ ကြီးလိုက်ပါသေးတယ်။ ငချမ်းတို့ ကောင်းမှုနဲ့ ပေါ့..''

''အဲလို ကောင်မျိုးက ချောင်းအရိုက်ခံရတတ်တယ်''

''အမှန်ပဲ...''

''ကဲ...သွက်သွက်စားဟေ့...။ လက်ချာတစ်ချိန်ကျန်ဦးမယ် ထင်တယ်..''

''အေးဆေးပေါ့ကွာ..။ အင်းယားရောက်မှတော့ စိတ်တွေ ကို ဇက်ကြိုးဖြေပေးလိုက်ကြတာပေါ့...''

အင်းယားရဲ့ နေ့လယ်နေ့ခင်းတွေ က ပူပါသည်။ လှိုင်း ကြက်ခွပ်ကလေးများ က သံပတ်ပေးထားသည့် ဘဲရုပ်ကလေးတွေ နှင့် တူလေ၏ ။ ဟိုး ခပ်လှမ်းလှမ်းက ကျွန်းပုစိကွေးလေးကို ဘာရယ်မဟုတ် ကြည့်မိသေး သည်။

နွေရာသီဟာ တိမ်တွေ ရဲ့အစွန်အဖျားမှာ မီးတောက် ကချေသည်လို ခြေဖျားခတ် လွန့်လူးနေ၏ ။

ဩော်...အရောင်အသွေး စုံလင်လေတဲ့ တက္ကသိုလ် နယ်မြေ။ ကြည်နူးရင်မောဖွယ်ရာ ကာလများ ...။

ခြေဖွဖွ တစ်ချက်လှမ်းလိုက်တိုင်း ကမ္ဘာဦးတေးသွားတို့ ခရမ်းနုရောင် ဆန်သွားကြသလိုမျိုး။

ကိုယ့်မျှော်လင့်ချက်လေးကိုပဲ ကိုယ် နဖားကြိုးတပ်ပြီး ခေါ်ဆောင် သွားကြပါတော့။

နတ်သမီးတွေ တူတူပုန်းတမ်းကစားတဲ့ အရပ်ကိုလေ။

''ဟင်...ပန်ထွေဖျော်..''

သွားပြီ။

တိုးတိုး ရေရွတ်မိကာမှ ဟိုက ကြား ဖြစ်အောင် ကြား သွားလိုက် သေးသည်။

*

(၉)

''ဘာ..ပန်ထွေဖျော်လဲ...ဟမ်..''

ခါးထောက်ပြီး စိမ်းတောက်တောက်အကြည့်ကြီးနှင့် မျက်စောင်း ထိုး၏။ သူမသည်လည်း နဂါးမလေးမဟုတ်သလို ကိုယ်သည်လည်း ပြာကျမသွား။

မျက်စောင်းအကြည့်မှာ ပိုက်ကွန်ညိ ငါးတစ်ကောင်လို သာရင်ခုန်သံတွေ က ဖျတ်ဖျတ်လူးကုန်သည်။

''ဆော..ဆော...ဆောရီး...ပန်ထျာရီ...ငါ...ငါက နင့်ကို တွေ့ လို့ ပျော်ပြီး နာမည် မှာ းခေါ်မိတာ..''

''အေး..နင် အဲဒီ လို နာမည် မှာ းခေါ်ပေါင်း ခြောက်ရာရှစ်ဆယ့်ငါးခါရှိနေပြီ။ ငါက ခြောက်ရာရှစ်ဆယ့်ငါးကြိမ်လုံးတော့ သဘောမကောင်းနိုင်ဘူး...ဒီမှာ ...''

''ဟင်...''

''ကြပ်ကြပ်မှတ်ထား...''

''အင်း...''

''ငါက ခရမ်းချဉ်သီးမဟုတ်ဘူး။ မီးဖုတ်ဖို့ မကြိုးစားနဲ့...''

''အမ်...''

''ငံပြာရည်နဲ့ရောပြီး ရေနွေးပွက်ပွက်ဆူထဲလည်း မထည့်နဲ့...''

''အဲ...''

''ငရုတ်ရည်လောင်းပြီး နံနံပင်နဲ့လည်း မအုပ်မိစေနဲ့''

''အွတ်...''

''မှတ်ထား...။ ဒါ နောက်ဆုံး ခွင့်လွှတ်ခြင်းနော်..''

''ဘယ်လို အူကြောင်ကြောင်ကောင်မှန်းကို မသိဘူး''

ပန်ထျာရီနဲ့ ကျောင်းမှာ အတွဲ ဖြစ်ဆုံး သူငယ်ချင်းတွေ ဖြစ်တဲ့ ဝင်းလဲ့ခိုင်၊ သန့်ရွှေစင်တို့ကပါ သူ့ကိုမျက်စောင်းထိုးရင်း ထွက်သွားကြ သည်။

ဩော်...လမ်းခုလတ်မှာ အမှတ်မထင် တွေ့ ဆုံမိတာလေးနဲ့ ပြုံးပြနှုတ်ဆက်ဖို့ အခွင့်အရေး က ဒီလောက်အထိ အေးစက်ရပါသလား။ ဆိုးဝါးလှတဲ့ ကံကြမ္မာရယ်...။

''ခုမှ ဆွေးမနေနဲ့...မင်းကလည်းမင်း..''

လင်းမြတ်သူက သူ့ကို ကော၏ ။

ယုံပါ ကောင်မလေးရယ်။ ငါဟာ နင့်ကို သုံးတန်းကတည်းက စ,ချစ်ခဲ့ရတဲ့ တစ်ဖက်သတ်အချစ်ဦးပါ။

''အေး...ဟုတ်ပါတယ်။ ငါကလည်း ငါပါပဲ။ တကယ်တော့ ပန်ထျာရီကို ပန်ထွေဖျော်လို့ မှား မှား ခေါ်နေမိတာ သူ့ကို ဒေါသထွက်အောင် စ..နောက်နေတာမဟုတ်ပါဘူး။ ကိုယ်ချစ်တဲ့ မိန်းကလေးတစ်ယောက်ကို ရင်ခုန်လာအောင်ထက် ဒေါသထွက်အောင် စ,နောက်နေတတ်တဲ့ ဝတ္ထုထဲက ကောင်တွေ ရဲ့ ဗျူဟာကို ချ,သုံးနေတာလည်း မဟုတ်ပါဘူး။ သူ့ရှေ့ရောက်ရင်ကို အယောင်ယောင်အမှာ းမှာ းနဲ့ တလွဲတချော်တွေ ဖြစ် ဖြစ်ကုန်တတ်တာ''

''မင်းလွဲတာကြီးက ရိုက်ပေါက်ကြီး..''

သူက လင်းမြတ်သူစကားကို ခေါင်းတဆတ်ဆတ်ညိတ် ထောက်ခံရင်း ဂါထာရွတ်သလို ပန်ထျာရီ...ပန်ထျာရီနှင့် တတွတ်တွတ် ရွတ်ဆိုလမ်းလျှောက်နေလေ၏ ။

ဒီအ ဖြစ်အပျက်တွေ ဟာ တက္ကသိုလ်မှာ ဟောလီးဒေး ကျောင်း

ဆယ်ရက်ခန့် မပိတ်ခင်အထိ အေးအေးချမ်းချမ်း ဖြစ်ပျက်ခဲ့တဲ့ ဟန်နေသာ ရဲ့ ကျောင်းနေ့စွဲတွေ ပါ။

သူ့ဘဝမှာ တစ်ဖက်သတ်ချစ်ရတဲ့ မိန်းကလေးတစ် ယောက်ရှိ တယ်။ အိုကေ။ ချစ်ရသူရဲ့ 'ပန်ထျာရီ'ဆိုတဲ့ နာမည် လေးကို 'ပန်ထွေဖျော်'လို့ အယောင်ယောင်အမှား မှား ခေါ်ခဲ့ဖူးလို့ ဟိုက သူချစ်လို့ ချစ်နေမှန်းပင် မသိဘဲ သူ့ကို ရန်စနေတယ်လို့ပင် ထင်နေတယ်။ အိုကေ...။ နောက်...သူ့ကိုရော သူ့ပတ်ဝန်းကျင်ကိုပါ လစ်ရင် လစ်သလို ဒုက္ခပေးတတ်တဲ့ ချမ်းမြေ့ထွန်းဆိုတဲ့ ငနဲ တစ်ကောင်ရှိတယ်။ ဒီကောင်ကို ဘယ်သူကမှ သောက်ကျင့်ပျောက်အောင် အမြစ်ဖြတ် မချေမှုန်းနိုင်သေး။

နောက်ထပ် သူကြည့်မရတဲ့ လူကြီးစုံတွဲ တစ်တွဲ ကို ထပ်မံ မိတ်ဆက်ပေးရမည် ဆိုလျှင်ဖြင့်...။

*